

Sygn. akt IV Ka 45/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Rusin
Protokolant:	Magdalena Telesz

przy udziale oskarżyciela publicznego R. K. z (...) Oddział K.

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2019 r.

sprawy R. Ż.

syna K. i A. z domu P.

urodzonego (...) w B.

obwinionego z art. 283 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks Pracy w związku z art. 283 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks Pracy w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 5 listopada 2018 r. sygnatura akt II W 679/18

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że obwinionego R. Ż. uniewinnia od zarzucanego mu czynu;

II. stwierdza, że koszty postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt IV Ka 45 / 19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kłodzku wyrokiem z dnia 5 listopada 2018r. sygn. akt II W 679/18:

I. Obwinionego R. Ż. uznał za winnego tego, że będąc pracownikiem Zakładu Usług (...) w B., utrudnił działanie organu kontroli (...) nie udzielając w okresie od 17.04.2018 r. do dnia 27.04.2018 r. żądanych przez organ kontroli (...) informacji w sprawach objętych kontrolą jaka prowadzona była w Zakładzie Usług (...) w B. ul. (...), (...)-(...) B., tj. nie udzielił pisemnej odpowiedzi na pytania organu kontroli, mimo wyznaczonego terminu oraz miejsca przekazania informacji tj. Oddziału (...) w K., Pl. (...) lub sekretariatu Zakładu Usług (...) w B., to jest za winnego popełnienia wykroczenia z art. 283 § 2 pkt 8 Ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy w związku z art. 23 ust 1 pkt. 3 Ustawy

z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy i za to na podstawie art. 283 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy wymierzył mu grzywnę w wysokości 500 (pięćset) złotych,-

II. zasądził od oskarżonego **R. Ż.** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 zł tytułem poniesionych w sprawie wydatków i wymierzył opłatę w wysokości 100 zł.

Z wyrokiem tym w całości nie pogodził się obwiniony, wnosząc apelację za pośrednictwem obrońcy z wyboru.

Apelujący zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1) obrazę przepisów postępowania, a to art. 4, art. 7 w zw. z art. 175 k.p.k, poprzez uznanie, iż R. Ż. miał jakikolwiek obowiązek wypełnienia dokumentu tzw. ankiety, gdy nigdy nie był stroną prowadzonego przez (...) postępowania administracyjnego, samo doręczenie ankiety nastąpiło z naruszeniem przepisów regulujących doręczanie przesyłek w postępowaniu administracyjnym, a z treści dokumentu z dnia 4 kwietnia 2018 roku, czy ankiety nie wynikał jakiegokolwiek obowiązek niedobrowolnego udziału w tej czynności

2) naruszenie prawa materialnego, a to art. 283 ustawy Kodeks Pracy poprzez jego zastosowanie, gdy nie zachodziły do tego przesłanki ustawowe, gdyż ewentualne zachowanie obwinionego nie miało żadnego wpływu na przebieg prowadzonego postępowania przez organ administracyjny, który i tak nie mógł zakończyć postępowania we wcześniejszym okresie, a ponadto posiadał konkurencyjne środki dyscyplinujące osoby wzywane do czynności urzędowej w przypadku uchylania się od tego.

Podnosząc powyższe wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie prowadzonego postępowania z uwagi na jego nieważność, ewentualnie zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie obwinionego od stawianego mu zarzutu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja okazała się zasadna i skutkuje zmianą zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie obwinionego od przypisanego mu czynu.

Wedle dokonanych przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych w toku wykonywanej przez (...) kontroli w zakładzie pracodawcy obwinionego (Zakładzie Usług (...) w B.) dniu 9 kwietnia 2018r. doręczono obwinionemu pismo pt. „żądanie udzielenia informacji” przez wypełnienie oświadczenia pracownika. Wypełniony przez obwinionego dokument – wedle pouczenia PIP-u – miał stanowić załącznik do protokołu przedmiotowej kontroli pracodawcy (k. 3 akt). Obwiniony w zakreślonym mu 7 – dniowym terminie żądanych informacji nie przedstawił, co nie przeszkodziło kontrolerowi PIP –u zakończeniu czynności i sporządzeniu w dniu 11 maja 2018r. protokołu pokontrolnego oraz doręczeniu odpisu dyrektorowi kontrolowanego podmiotu. Słusznie zatem apelujący podniósł, iż niewykonanie przez obwinionego pracownika dokumentu oświadczenia nie miało wpływu na wnioski końcowe kontroli prowadzonej przez kontrolerów PIP-u. W obliczu takich faktów nie sposób uznać, by zarzucane obwinionemu zaniechanie faktycznie utrudniło kontrolerom PIP-u czynności kontrolne w rozumieniu art. 283 § 2 pkt.8) kp, tj. by obwiniony nie udzielił informacji niezbędnych (podkr. SO) do wykonywania zadań kontrolnych. Niewykazanie owego skutku „utrudnienia kontroli” powoduje, że czyn nie wypełnia kompletu ustawowych znamion wykroczenia z art. 283 § 2 pkt.8) kp,

Niezależnie od powyższego uszła także uwadze sądu rejonowego potrzeba zweryfikowania strony podmiotowej zarzucanego obwinionemu czynu. Wszak wykroczeniem jest tylko czyn zawiniony; można go popełnić zarówno umyślnie, jak i nieumyślnie, chyba że ustawa przewiduje odpowiedzialność tylko za wykroczenie umyślne (art. 5 kw). W myśl art.6 § 1 kw wykroczenie umyślne zachodzi wtenczas, gdy sprawca ma zamiar popełnić czyn zabroniony, to znaczy chce go popełnić (tu działa w zamiarze bezpośrednim) a nadto w sytuacji, gdy sprawca przewiduje możliwość popełnienia czynu zabronionego i godzi się na to (tu działa w zamiarze ewentualnym).

Czyn stypizowany w art. 283 § 2 pkt.8) kp sprawca może popełnić tylko umyślnie, zresztą jak wynika z wniosku o ukaranie i treści wyroku, tylko w takiej formie działanie obwinionego było przedmiotem niniejszego postępowania.

Zważyć tu należy, że doręczone obwinionemu dokumenty (żądanie udzielenia informacji i oświadczenie pracownika k. 3-7 akt) zawierały tylko pouczenie o obowiązku przekazania prawdziwych informacji i że oświadczenie pracownika jako załącznik zostanie dołączone do protokołu kontrolnego, ale jednocześnie nie zawierały pouczenia dyscyplinującego, tj. że zaniechanie wypełnienia dokumentów zostanie potraktowane jako karalne utrudnienie kontrolerom PIP-u czynności kontrolnych. Obwiniony to osoba wykonująca niskopłatną pracę jako robotnik drogowy, więc brak też danych dla uznania że R. Ź. z racji wykształcenia czy z urzędu posiadał wiedzę o możliwych konsekwencjach prawnych swego zaniechania. Zatem skoro ponadto obwiniony powołuje się w swych wyjaśnieniach, iż gdyby miał wiedzę o tym, że niewypełnienie ankiety grozi sankcjami, to by ją wypełnił więc – przy braku dowodów przeciwnych - nie sposób przyjąć, by obwiniony działał świadomie i celowo w zamiarze utrudnienia kontroli.

Sąd Rejonowy nie zanegował też wyjaśnień obwinionego, że zaniechanie wypełnienia przedmiotowych dokumentów wynikało tylko z jego sytuacji osobistej, tj. zapomniał je wypełnić z powodu zaabsorbowania chorobą dziecka, jego leczenia szpitalnego i wizyt lekarskich, nadto w takiej sytuacji oraz dodatkowo wobec zamieszania w firmie, pozostawił kopertę z dokumentami w szafce pracowniczej i zapomniał o tym. Takie okoliczności również wykluczają uznanie działania obwinionego w zamiarze umyślnym utrudnienia kontroli PIP-u.

W zaistniałych realiach dowodowych należało zatem zmienić zaskarżony wyrok przez uniewinnienie obwinionego od zarzucanego mu czynu.

W konsekwencji tej treści orzeczenia koszty postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa (art. 119 § 2 pkt 1 kpw).